

UZNESENIE

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti **obžalovanému**, nar. v , pre pokračovací trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods.2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 (ďalej len Tr. zák.), na verejnom zasadnutí dňa 12. augusta 2014, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2011, sp. zn. 2T/9/2010, takto

r o z h o d o l :

- I. Podľa § 258 ods.1 písm.b/, c/, ods.2 Tr.por. účinného do 31.12.2005 (ďalej len Tr.por.) **z r u š u j e s a** v napadnutom rozsudku výrok pod **bodom I.** v časti uznanej viny a uloženého trestu v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods.1 Tr.por. vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

- II. Podľa § 256 Tr.por. sa odvolanie okresného prokurátora podané proti oslobodzujúcej časti rozsudku pod **bodom II.** vo vzťahu k obžalovanému **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2011, sp. zn. 2T/9/2010 bol obžalovaný bod bodom I. rozsudku uznaný vinným pre pokračovací trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods.2 Tr.zák. na skutkovom základe, že

1. v presne nezistenom dni od 01.04.2002 do 30.04.2002 v naul. ponúkol zriadenie a vybavenie lekárne v , ako aj peniaze a zabezpečenie jeho a jeho synov za to, že ako Prezident Slovenskej lekárskej komory bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci orgánov Slovenskej lekárskej komory s rozhodovacou právomocou vo vzťahu k vzniku nových lekární a na

členov orgánov Slovenskej lekárskej komory v príslušných regiónoch tak, že ich presvedčí a prinúti k podpisu príslušných dokumentov, potrebných na otvorenie záujmových lekární na území Slovenskej republiky,

2. opakovane v dňoch 08.04.2002, 23.04.2002, 26.09.2002 v
predsedu

v kancelárii
predstavenstva

na

, a v reštaurácii Salaš sľúbil úplatok ,
vo výške jeden milión korún za každú z približne tridsiatich prezentovaných lekární,
a prenechanie lekárne v Obchodnom dome Kaufland v za to, že mu pomôže
vybudovať a svojím podpisom schváliť sieť lekární v trenčianskom regióne, pre ktorý
región od 12.09.2002 disponoval rozhodovacou právomocou ako predseda Regionálnej
lekárskej komory Trenčín a že ako člen orgánov Slovenskej lekárskej komory bude
svojím vplyvom pôsobiť na Prezidenta Slovenskej lekárskej komory a na výkon
právomocí iných Členov regionálnych lekárskejších komôr v príslušných regiónoch tak, že
ich presvedčí a prinúti k podpisu príslušných dokumentov, potrebných na otvorenie
záujmových lekární na území Slovenskej republiky.

Za to bol odsúdený podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo
výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona
podmienečne odložený a podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba
na 5 rokov. Podľa § 162 ods. 2 a § 53 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený
peňažný trest vo výmere 120.000 Eur (stodvadsaťtisíc eur) a podľa § 54 ods. 3 Trestného
zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol
ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 120 dní.

Pod bodom II. rozsudku podľa § 226 písm. c) Tr.por. boli obžalovaný
trestne stíhaný pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a)
Trestného zákona formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a
trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona formou organizátorstva podľa §
10 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obžalovaný , trestne stíhaný pre trestný
čin vydierania spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného
zákona a trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistenom čase od 01.05.2000 do 31.12.2002 v
a iných presne nezistených miestach zosnoval a príkazmi
a pokynmi riadil doposiaľ neustálenú skupinu osôb k aktivitám a činnosti smerujúcej k
, pričom tieto doposiaľ neustálené osoby
od mája 2000 do konca roku 2002 v a iných
presne nezistených miestach na základe jeho pokynov zabezpečili a poskytli pomoc
za účelom nakontaktovania sa s členmi Rady Slovenskej lekárskej
komory a Regionálnych lekárskejších komôr o mieste prevádzky lekárne a mieste trvalého
bydliska a zamestnania , lekárnika vo , .

odkázal s nárokmi na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie Okresný prokurátor v Novom Meste nad Váhom a obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu .

Okresný prokurátor v Novom Meste nad Váhom proti citovanému rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie v neprospech obžalovaného

vo

výroku o vine pod bodom II. rozsudku, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp.zn. Pv 600/2003 zo dňa 30.10.2003, doručenej súdu dňa 31.10.2003 v bodoch I a II. uvedenej obžaloby a vo výroku o treste pod bodom I. rozsudku, ktorým súd obžalovaného uznal vinným pre pokračovací trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods.2 Tr.zák., za čo ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu podľa § 58 ods.1 písm.a/, § 59 ods.1 Tr.zák. podmienene odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov. Okresný prokurátor z dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení odvolania navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd zrušil odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 258 ods.1 písm.b/, e/ Tr.por. a vec v zmysle § 259 ods.1 Tr.por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V písomných dôvodoch svojho odvolania okresný prokurátor vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora tak ako je to v napadnutom rozsudku pod bodom II. namietal hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré boli vykonané či už vo vyšetrovaní, alebo na hlavnom pojednávaní. Poukázal najmä na to, že existuje dostatok nepriamych dôkazov svedčiacich o zapojení sa obžalovaného na vydieraní realizovanom inými osobami, ktorých identita sa doposiaľ nepodarila zistiť. Tieto dôkazy dokazujú jednotiaci zámer a koordináciu činov všetkých zainteresovaných osôb v podobe vybudovania obžalovaným kontrolovanej siete lekární. Poukazuje napríklad na svedecké výpovede osôb a

ako aj zamestnanca obžalovaného a jeho obchodného partnera , ktorí sa na realizácii zámeru s lekárňami s obžalovaným podielali. Má za to, že obhajobný prednes obžalovaného tak ako vypovedal v prípravnom konaní, že konania, ktoré mu je kladené za vinu sa nedopustil, je nepravdivý, nakoľko podľa názoru prokuratúry bol na prevádzke lekární priamo ekonomicky zainteresovaný prostredníctvom spoločnosti , ktorej 50 % vlastnila jeho manželka a spoločnosti , ktorej bol spoločníkom a konateľom. Obdobne poukazoval na výpoveď svedka - poškodeného , u ktorého potom čo mu boli adresované telefonické vyhrážky, ktorých obsahom bolo, že ak neprehodnotí svoje stanovisko k otvoreniu jednej z lekární, ktoré boli evidentne vo fókuse obžalovaného , dostane strašnú bitku. Toto sa stalo potom neskôr 15.8.2002, kde osoba jemu neznáma, ho bez vysvetlenia napadla a pred personálom lekárne zbila. Záverom konštatuje, že keď aj v danom prípade absentujú priame dôkazy o zapojení sa obžalovaného do činnosti tejto osoby, resp. osôb, ktoré sa poškodeným telefonicky vyhrážali, existuje dostatočný súbor nepriamych dôkazov, ktoré nepochybne ukazujú na obžalovaného. Z týchto dôvodov na záver konštatuje, že súd mal obžalovaného uznať vinným v zmysle

Obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom v časti I., kde bol uznaný vinným pre pokračovací trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods.2 Tr.zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu podľa § 58 ods.1 písm.a/, § 59 ods.1 Tr.zák. podmienenčne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov a tiež mu bol uložený podľa § 162 ods.2 a § 53 ods.1 Tr.zák. peňažný trest vo výmere 120.000 Eur, za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 120 dní podľa § 54 ods.3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť zmarený.

Obžalovaný z dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení odvolania navrhol, aby krajský súd ako odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 258 ods.1 písm.b/ Tr.por. a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, aby vo veci rozhodol sám podľa § 259 ods.3 Tr.por. tak, že obžalovaného podľa § 226 písm.a/ Tr.por. v celom rozsahu oslobodí spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp.zn. Pv 600/2003.

V písomných dôvodoch svojho odvolania obžalovaný najmä namietal vierohodnosť svedeckých výpovedí a poukazujúc, že tieto nie sú podporené žiadnymi ďalšími dôkazmi ako uceleným reťazcom nepriamych dôkazov, pretože výpovede svedkov a , nemajú takú dôkaznú hodnotu, ktorá by podporovala výpovede svedkov a . Taktiež v rámci doplnenia písomných dôvodov svojho odvolania z hľadiska poukázania na nevierohodnosť výpovede svedka uviedol, že túto skutočnosť mali potvrdiť dve osoby a to , ktorí si náhodne vypočuli rozhovor svedka s inými dvoma mužmi, z ktorého obsahu rozhovoru vyplynulo podozrenie o nevierohodnosti jeho výpovedí, či už pred vyšetrovateľom, alebo súdom prvého stupňa. Z toho dôvodu navrhol doplniť dokazovanie vyžiadaním príslušného spisu z polície o podaní trestného oznámenia týchto osôb na svedka , vypočuť ako svedkov a , ako aj samotného svedka - poškodeného a vykonať medzi nimi konfrontáciu.

Krajský súd vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 12.8.2014 v neprítomnosti obžalovaného . Obžalovaný mal vedomosť o termíne konania verejného zasadnutia napriek tomu, že neprevzal v odbernej lehote predvolanie na toto verejné zasadnutie, a to vzhľadom k jeho písomnému vyjadreniu zo dňa 21.7.2014, ktoré doručil súdu jeho obhajca a ktorým žiadal, aby sa verejné zasadnutie dňa

ktorí mali riadne a včas vykázané upovedomenie o termíne konania verejného zasadnutia, t.j. 12.8.2014. *

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 258 ods.1 písm.b/,d/,e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu v bode I. a II. a vec vrátil podľa § 259 ods.1 Tr.por. okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie v

zmysle intencií odvolania okresného prokurátora. Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného navrhla, aby bolo odvolanie obžalovaného podľa § 256 Tr.por. zamietnuté ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného navrhol v oslobodzujúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa tento potvrdiť a v odsudzujúcej časti navrhol alternatívne túto zrušiť s tým, aby obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby prokurátora, resp. po predchádzajúcom zrušení, aby v tejto časti bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, v ktorom konaní bude vykonané dokazovanie v zmysle návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania. Zároveň žiadal, aby bolo odvolanie okresného prokurátora zamietnuté.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 254 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného v časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v bode I. je dôvodné v alternatíve navrhnutého doplnenia dokazovania tak ako uvádzal vo svojom odvolaní a v tejto nadväznosti aj okresného prokurátora.

Odvolanie okresného prokurátora v časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v bode II. krajský súd po postupe podľa § 254 ods.1 Tr.por., toto považoval za nedôvodné.

I.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a vyhodnotení vykonaných dôkazov, predovšetkým na podklade podaného odvolania obžalovaným, s poukazom na jeho návrh na doplnenie dokazovania tak ako to vyplýva z písomných dôvodov jeho odvolania, ako aj na právny záver vyslovený v tejto veci Najvyšším súdom SR v uznesení INdt/1/2014 zo dňa 30.4.2014 dospel k nasledovnému záveru. Krajský súd pokiaľ ide o hodnotenie vykonaných dôkazov pred súdom prvého stupňa tak ako to vyložil v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku má za to, že v tom štádiu hodnotenie týchto dôkazov bolo v súlade s ustanovením § 125 Tr.por. a predovšetkým § 2 ods.5, 6 Tr.por. V rámci podaného odvolania obžalovaným, ako aj okresným prokurátorom proti tejto časti rozsudku súdu prvého stupňa, krajský súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov na súde prvého stupňa a oboznámení sa predovšetkým s doplneným odvolaním obžalovaného zo dňa 10.4.2013, doručeným dňa 11.4.2013 a zo dňa 7.5.2013, doručeným dňa 10.5.2013, má zato, že v súčasnom štádiu trestného konania nastala potreba v súlade so základnými zásadami v zmysle § 2 ods.5, 6 Tr.por. vykonať navrhnuté doplnenie dokazovania obžalovaným. Tento záver je plne podporený a tiež rešpektuje právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v citovanom uznesení, ktorý zaujal právne stanovisko k tomuto návrhu obžalovaného v tom, že objasnenie týchto okolností bude nepochybne predmetom ďalšieho súdneho konania vo forme výsluchu navrhovaných svedkov na nimi udávané okolnosti. Tiež skonštatoval, že dokazovanie minimálne vo vyššie uvedenom rozsahu je potrebné vykonať na hlavnom pojednávaní, nakoľko ide o skutočnosti, ktoré neboli známe ani v prípravnom konaní a môže ísť o rozsiahlejšie dokazovanie, pričom s týmito dôkazmi sa musí vysporiadať súd prvého stupňa.

Na základe tohto právneho záveru vysloveného v citovanom rozhodnutí Najvyššieho

súdu SR, ktoré má priamy vzťah k rozhodovanej veci, Krajský súd v Trenčíne zrušil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 258 ods.1 písm.b/, c/, ods.2 Tr.por. vo výroku pod bodom I. v časti uznanej viny a uloženého trestu v celom rozsahu a podľa § 259 ods.1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd pri novom prejednaní a rozhodovaní v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR musí k danej veci vypočítať oboch navrhnutých svedkov a to

a , ako aj a po opätovnom hodnotení dôkazov s týmito sa vysporiadať, resp. vykonať ďalšie dôkazy a potom rozhodnúť vo veci samej o obžalobe okresného prokurátora v tejto časti.

II.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a vyhodnotení vykonaných dôkazov zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutky v bode 1, 2 obžaloby prokurátora spáchal obžalovaný. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. vyložil, na základe akých skutočností k takémuto záveru dospel, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Tieto skutkové závery súdu prvého stupňa tak ako sú vyjadrené v jeho písomnom vyhotovení rozsudku, si plne osvojil aj krajský súd ako odvolací súd s tým, že neprisvedčil dôvodom odvolania okresného prokurátora, ktoré smerovalo proti oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku.

Aj krajský súd uvádza tak ako to vyslovil súd prvého stupňa, že v smere umožňujúcom označiť obžalovaného jednoznačne a bez rozumných pochybností ako organizátora doposiaľ neustálenej skupiny osôb v zmysle bodov 1 a 2 obžaloby, neumožňuje ani analýza obsahu výpovedí

a jeho obchodného partnera , na ktorý obsah výpovedí sa odvoláva okresný prokurátor vo svojom odvolaní. Vyhodnotením výpovedí vyššie uvedených svedkov v kontexte s ďalšími dôkazmi, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, je možné vyvodiť právny záver, že nebolo preukázané také zapojenie obžalovaného do udalostí tak ako to konštatuje v bodoch 1, 2 obžaloba okresného prokurátora a z ktorých dôkazov by sa dalo jednoznačne a nepochybne ustáliť, že to bol on, ktorý zosnoval a príkazmi a pokynmi riadil doposiaľ neustálenú skupinu osôb k aktivitám činnosti smerujúcej k vytvoreniu a následnému fungovaniu verejných lekární na území Slovenskej republiky. Aj krajský súd konštatuje, že ani jeden zo svedkov, na ktorých sa odvoláva okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania, neuviedol žiadnu skutočnosť k tomu, ktorá by preukazovala ako dôkaz, že práve obžalovaný bol zosnovateľom trestnej činnosti v bodoch 1 a 2 obžaloby okresného prokurátora. Na základe týchto skutočností a stotožnenia sa hodnotenia vykonaných dôkazov v tejto časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd sa plne potom stotožnil s rozhodnutím Okresného súdu Nové Mesto nad Yáhom, keď na hlavnom pojednávaní rozsudkom dňa 14.11.2011 oslobodil podľa § 226 písm. c) Tr.por. obžalovaného pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a) Trestného

zákona a trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v bodoch 1 a 2 obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. Pv/600/2003 z 30.10.2003, doručenej súdu dňa 31.10.2003, pretože nebolo dokázané, že tieto skutky spáchal obžalovaný.

Súčasne v súlade s ustanovením § 229 ods.3 Tr.por. súd prvého stupňa správne poškodených:

, trvalé
bytom
, trvalé bytom
, trvalé bytom
, trvalé bytom
, trvalé bytom

odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Z uvedených dôvodov krajský súd odvolanie okresného prokurátora proti oslobodzujúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa pod bodom II. vo vzťahu k obžalovanému zamietol.

P o u ě n i e :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Trenčíne dňa 12. augusta 2014

JUDr. Jozef Mészáros
predseda senátu